

VOF CARU Rogierlaan 9 0401 8400 OOSTENDE

VORMINGEN FORMATIONS CONSULTANCY
rudiclaeys@telenet.be

CARU OVERHEIDSOPDRACHTEN 2021

NIEUWSBRIEF OKTOBER - NOVEMBER 2021

THEMA : VEILIGHEIDSCOORDINATIE TMB EN DE OVERHEIDSOPDRACHTENWET

RECHTSPRAAK RAAD VAN STATE

SPECIFIEKE VERANTWOORDING VAN DE MEDEDINGINGSPROCEDURE EN RAPPORTERING

REGELGEVING :

ELEKTRONISCHE RECHTSINGANG VIA e-Deposit. 29 SEPTEMBER 2021. - Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 juni 2016 houdende de elektronische communicatie overeenkomstig artikel 32ter van het Gerechtelijk Wetboek

29 OKTOBER 2021. - Interpretatieve Wet van artikel 124, § 1, d), van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen waarbij de term grondverschuiving een uitbreiding van interpretatie kent (bodembewegingen tengevolge van droogte)

10 OKTOBER 2021. - Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 december 2008 tot uitvoering van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 in verband met de onevenredig verzwaarde risico's

INFO VARIA :

INDEXCIJFER VAN DE CONSUMPTIEPRIJZEN VAN DE MAAND OKTOBER 2021

Vlotter afsluiten raamovereenkomsten LAATSTE EXEMPLAREN

Ed. 11/2021 VEWA Copyright © 2021 Alle rechten voorbehouden

PROF RUDI CLAEYS

HOU NU REEDS DE DATUM VRIJ VOOR ONZE
MASTERCLASS 2022 OVERHEIDSOPDRACHTEN DELEGATIE EN INTERNE
HERSTRUCTURERING

Niettemin staande de huidige toestand wensen we toch onze traditionele jaarlijkse Masterclass, na de onderbreking ten gevolge van de sanitaire situatie te hernemen.

Zo plannen we onze MASTERCLASS 2022 in op de gekende locatie HOLIDAY INN HASSELT op DINSDAG 31 MEI 2022.

Inhoudelijk voorzien we een THEMADAG rond HET ADMINISTRATIEF
VEREENVOUDIGEN VAN DE TOEPASSING VAN DE REGELGEVING
OVERHEIDSOPDRACHTEN VIA EEN DELEGATIE VAN BEVOEGDHEDEN EN
HERSTRUCTURERING VAN DE AANKOOPDIENSTEN

ONTWERP VAN HET PROGRAMMA:

Sessie 1 DE BEVOEGDE ORGANEN EN HUN MOGELIJKHEDEN TOT
BEVOEGDHEIDSDELEGATIE

Sessie 2 EEN PERFORMANTERE INTERNE ORGANISATIE VAN DE AANKOOP

Sessie 3 VERTOLKING IN DE PRAKTIJK EN HET IMPLEMENTEREN VAN DE
MOGELIJKHEDEN

Sessie 4 HET ONDERVANGEN VAN DE RISICO'S UNHERENT AAN DE OVERDRACHT
VAN BEVOEGDHEDEN

Zoals ook bij de vorige masterclasses zullen de teksten in boekvorm ter beschikking gesteld worden van de deelnemers met een digitale bijlage modelbesluiten in Word format.

Voor de Praktische gegevens rond inschrijving en planning verwijzen we naar onze latere
nieuwsbrieven

THEMA: DE VEILIGHEIDSCOORDINATIE KB TMB en de OVERHEIDSOPDRACHTENWET

1.1 aanstelling van een veiligheidscoördinator

Bij overheidsopdrachten wordt de veiligheidscoördinator aangesteld door de aanbesteder als opdrachtgever van de werken ongeacht de omvang van de bouwplaats.

De aanstelling van een veiligheidscoördinator moet door een aanbesteder dan ook gebeuren middels een overheidsopdracht voor diensten en gebeurt grotendeels volgens dezelfde procedure als de aanstelling van een ontwerper.

Het enige verschil is dat er specifieke andere selectievoorwaarden worden opgelegd uit het KB van 25 januari 2001.

Deze specifieke voorwaarden vormen dan ook het onderdeel van de rubriek **toegangsvereisten en selectiecriteria** in het bestek.

Deze toegangsvereisten hebben onmiddellijk betrekking op de vereiste beroepsbekwaamheid voor de veiligheidscoördinator volgens het type van werken waarop de opdracht betrekking heeft.

Bijzondere aandacht moet besteed worden aan de mogelijkheid tot onderaanneming en haar beperking.

Men kan maar in onderaanneming geven wat men zelf mag uitvoeren.

Vb : een veiligheidscoördinator van het niveau B kan aldus een overheidsopdracht veiligheidscoördinatie welke niet (of niet meer) tot zijn bevoegdheid behoort zomaar in onderaanneming geven aan een bevoegde coördinator van het niveau A.

Als aanbesteder dient men met deze eventualiteit dan ook terdege rekening te houden bij het uitschrijven van de toegangsvoorwaarden tot de opdracht.

De echte selectiecriteria kunnen dan verder uitgewerkt worden op basis van bijkomende langere ervaring, meerdere referenties,

1.2 Mogelijke aanstellingsprocedures

Voor deze opdrachten kan dan volgend op de toegang en selectiecriteria een plaatsing gebeuren met als enige **gunningcriterium** de forfaitaire prijs omdat de opdrachten voor veiligheidscoördinator al gedetailleerd wettelijk zijn vastgelegd en alsdusdanig gedetailleerd opgenomen worden in **het technische dossier** van de overheidsopdracht.

Gelet op het bedrag van het ereloon zijn dit **meestal opdrachten van beperkte waarde** waarvan de geraamde waarde lager is dan 30.000 euro (exclusief btw) Deze zijn dan onderworpen aan een soepeler regime. Hier gelden enkel de basisprincipes inzake overheidsopdrachten zoals het gelijkheidsbeginsel, niet-discriminatie, transparantie en proportionaliteitsbeginsel. Deze opdrachten kunnen tot stand komen via een aanvaarde factuur. Hoewel het wettelijk niet verplicht is om de procedure schriftelijk te voeren en een eenvoudige raadpleging van meerdere deelnemers bij deze volstaat, is het aan te raden om ook hier een mini-bestek op te stellen met details omtrent de uitvoering.

Het bestuur kan ook werken met de **onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking voor opdrachten tot 139.000 euro (exclusief btw)**. Hiertoe moet men dan wel minimaal drie offertes opvragen.

PRAKTISCHE PROBLEMEN :

In veele gevallen weet de aanbesteder niet vooraf of er een veiligheidscoördinator zal dienen aangesteld te worden.

Een aannemer dient een offerte in waarbij hij alles zelf zal uitvoeren, maar op de werf blijkt dat hij toch voor een klein deel beroep doet op een onderaannemer....

Een aannemer laat plots door een derde materialen leveren op de bouwwerf tijdens de uitvoering....

.....

Om te vermijden dat men op deze momenten de verdere uitvoering zou dienen stop te zetten en alsnog een veiligheidscoördinator zou moeten aanstellen via een overheidsopdracht, kan het bestuur er aan denken om bv. een raamovereenkomst veiligheidscoördinatie af te sluiten, met een eenvoudige aanstelling waar nodig bij **deelopdracht van een raamovereenkomst met meerdere opdrachtnemers** .

Start procedure

Besluit met:

- Keuze plaatsingsprocedure (besluit - starten van de procedure)
- Vaststelling voorwaarden (bestek - bijlage aan het besluit)

Verder verloop procedure

- Uitnodigingsbrief
- Selectie en gunning gelijktijdig
- Gunningsverslag
- Besluit tot aanstelling van een veiligheidscoördinator
- Kennisgeving resultaat gunning aan de inschrijvers
- Sluiting van de opdracht

Voor uitzonderlijke opdrachten boven deze drempel van 139.000 euro excl kunnen de openbare procedure in één stap (iedereen die aan de vereisten voldoet mag zijn kandidatuur met offerte indienen) of de niet openbare procedure in twee stappen (eerst een aanvraag tot deelname indienen en de hierop geselecteerde deelnemers worden dan in de tweede fase uitgenodigd om een offerte in. te dienen) aangewend worden.

1.3 Aanpassing van het KB aan de regelgeving overheidsopdrachten

De artikelen 29 en 30 van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen (hierna koninklijk besluit bouwplaatsen) werden gewijzigd door de artikelen 158 en 159 van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren (hierna koninklijk besluit 15 juli 2011 overheidsopdrachten). Deze wijzigingen traden in werking op 1 juli 2013.

De wijzigingen aan de artikelen 29 en 30 van het koninklijk besluit bouwplaatsen hebben tot doel een aantal problemen op te lossen inzake de toepassing binnen het kader van bouwplaatsen die het voorwerp uitmaken van een overheidsopdracht. Ze worden hierna kort weergegeven.

1.4 Wijziging van artikel 29

Achtergrond

Het artikel 29 van het koninklijk besluit bouwplaatsen heeft betrekking op de werven bedoeld in afdeling II en in artikel 26, § 3 van het koninklijk besluit bouwplaatsen (met name kleine werven met bouwwerken met een oppervlakte kleiner dan 500 m² en niet gelijkgesteld met bouwwerken van 500 m² of meer, met werkzaamheden van geringe omvang en zonder bijzondere gevaren en waar de werken worden uitgevoerd door meerdere aannemers). Sinds 2005 legt artikel 29 aan de tussenkomende partijen voor dergelijke kleine werven de verplichting op om onderling een schriftelijke overeenkomst af te sluiten met afspraken betreffende de uitvoering van de werkzaamheden en de te nemen preventiemaatregelen. In 2005 werd, met het oog op administratieve vereenvoudiging, voor deze kleine werven de verplichting geschrapt om een veiligheids- en gezondheidsplan op te stellen en werd deze vervangen door de verplichting een dergelijke overeenkomst te sluiten.

Wijziging voor bouwplaatsen die het voorwerp uitmaken van een overheidsopdracht

Het artikel 158 van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 overheidsopdrachten voegt een lid toe aan artikel 29 van het koninklijk besluit bouwplaatsen. Dit toegevoegd lid laat aan de opdrachtgever die een **aanbestedende overheid** is in de zin van artikel 2 van de wet

overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten van 15 juni 2006, **uitdrukkelijk de keuze tussen het opstellen van een veiligheids- of gezondheidsplan of het sluiten van een overeenkomst bedoeld in artikel 29** van het koninklijk besluit bouwplaatsen en dit voor de kleine werven bedoeld in artikel 29.

1.5 Wijziging van artikel 30

Achtergrond

Het artikel 30 van het koninklijk besluit bouwplaatsen betreft alle bouwplaatsen waar de werkzaamheden worden uitgevoerd door meerdere aannemers, behalve de kleine werven bedoeld in artikel 29.

Het artikel 30, eerste lid, van het koninklijk besluit bouwplaatsen verplicht de opdrachtgever om, ter gelegenheid van een offerteaanvraag voor het uitvoeren van bouwwerken, de nodige maatregelen te nemen opdat het veiligheids- en gezondheidsplan deel zou uitmaken van het bijzonder bestek of de documenten die dit vervangen.

Het artikel 30, tweede lid van het koninklijk besluit bouwplaatsen legt aan de opdrachtgever de verplichting op er voor te zorgen dat de kandidaten bij hun offertes bepaalde informatie toevoegen (een afzonderlijk document waarin de kandidaten beschrijven op welke wijze zij het bouwwerk zullen uitvoeren om rekening te houden met het veiligheids- en gezondheidsplan en een afzonderlijke prijsberekening in verband met de door het veiligheids- en gezondheidsplan bepaalde preventiemaatregelen en –middelen).

Wijziging ten aanzien van werven die het voorwerp uitmaken van een overheidsopdracht

Het artikel 159 van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 overheidsopdrachten voegt een vierde lid toe aan artikel 30 van het koninklijk besluit bouwplaatsen.

Dit nieuwe lid van artikel 30 van het koninklijk besluit bouwplaatsen bepaalt dat de opdrachtgever die een aanbestedende overheid is in de zin van de artikel 2 van de wet

overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten van 15 juni 2006, de inschrijvers **moet verplichten om bij hun offerte het document en de afzonderlijke prijszetting bedoeld in artikel 30, lid 2, 1° en 2° te voegen indien de coördinator-ontwerp (inzake veiligheid en gezondheid) aantoont dat dit document of deze prijsberekening noodzakelijk is opdat de maatregelen bepaald in het veiligheids- en gezondheidsplan daadwerkelijk kunnen worden toegepast en voor zover de coördinator-ontwerp de onderdelen verduidelijkt waarvoor dat document of die prijsberekening nodig is.**

Het wordt dus aan de coördinator-ontwerp overgelaten om te oordelen of het vragen van dit document of de prijsberekening aan de inschrijvers nodig is, en zo ja, de elementen te verduidelijken waarvoor de coördinator-ontwerp deze informatie wenst te ontvangen.

Bovendien herformuleert het artikel 159 van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 overheidsopdrachten het derde lid van artikel 30 om te verduidelijken dat de opdrachtgevers van tijdelijke of mobiele bouwplaatsen waarop de bepalingen van artikel 29 van toepassing zijn, vrijgesteld zijn van de toepassing van artikel 30, lid 1 en lid 2.

VERSLAG AAN DE KONING

De artikelen 158 en 159 bevatten enkele bepalingen tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen.

Art. 158. Dit artikel vervolledigt het eerste lid van het voormelde koninklijk besluit van 25 januari 2001.

Indien een aanbestedende overheid een bouwplaats wil opstarten waarbij ten minste twee aannemers betrokken zijn, moet zij, in het stadium van de uitwerking van het ontwerp, een coördinator-ontwerp aanwijzen. Deze aanstelling gebeurt via een overheidsopdracht, behalve indien de coördinator deel uitmaakt van de aanbestedende overheid. Deze coördinator heeft met name als opdracht een veiligheids- en gezondheidsplan op te stellen. De aanbestedende overheid is verplicht dit veiligheids- en gezondheidsplan op te nemen in het bestek betreffende de werken. Aangezien het deel uitmaakt van dat bestek, vormt het veiligheids- en gezondheidsplan dus een contractueel document dat de begunstigde van de

opdracht moet respecteren en doen respecteren door zijn onderaannemers.

Artikel 29 van het koninklijk besluit van 25 januari 2001, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 19 januari 2005, voorziet in een vereenvoudiging voor de kleine bouwplaatsen die weinig risico's inhouden, d.w.z. voor deze met een oppervlakte van minder dan 500 m² die geen betrekking hebben op de bouw of de afbraak van bruggen, tunnels, viaducten, aquaducten, watertorens, torens, pylonen of fabrieksschouwen, en geen belangrijke bouwplaatsen zijn noch bijzondere risico's inhouden als bedoeld in artikel 26, §§ 1 en 2, van het voormelde koninklijk besluit van 25 januari 2001.

Het nieuwe artikel 29 van het voormelde koninklijk besluit van 25 januari 2001 bepaalt dat, voor deze bouwplaatsen, in plaats van het veiligheids- en gezondheidsplan dat door de coördinator-ontwerp wordt opgesteld, de « tussenkomende partijen », op voorstel van de « coördinator die het eerst tussenkomt », een « schriftelijke overeenkomst » sluiten die minstens de volgende informatie bevat :

1° duidelijke afspraken betreffende alle werkzaamheden die gelijktijdig of achtereenvolgens zullen uitgevoerd worden met vermelding van de aannemers die ze zullen uitvoeren en de uitvoeringstermijn van elk van de werkzaamheden;

2° de gedetailleerde vaststelling van de preventiemaatregelen die zullen getroffen worden met de identificatie van de bouwdirecties, de aannemers, en in voorkomend geval, de opdrachtgevers die zullen instaan voor het treffen van deze maatregelen.

Onder « tussenkomende partijen » moet, volgens artikel 3, 2°, van het koninklijk besluit van 25 januari 2001, worden verstaan : alle personen als bedoeld in artikel 14 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, behalve de werknemers, en meer bepaald de opdrachtgever, een of meer bouwdirecties, een of meer coördinatoren en de aannemers.

Het voormelde artikel 29 leidt tot een aantal toepassingsproblemen bij de gunning van overheidsopdrachten.

In de eerste plaats is de inhoud van de schriftelijke overeenkomst die de « tussenkomende partijen » moeten sluiten, niet voldoende precies.

Tweedens is het in het kader van overheidsopdrachten niet gebruikelijk om, parallel met de basisopdracht tussen de aanbestedende overheid en de begunstigde, een dergelijke overeenkomst te sluiten met alle deelnemers. Doorgaans heeft de aanbestedende overheid immers enkel rechtstreekse contractuele relaties met de begunstigde van die opdracht. De

contractuele structuur van de opdracht wordt dan ook veel complexer. Hierbij rijst met name de vraag wie de overeenkomst moet opstellen en die ter ondertekening moet voorleggen aan de bevoegde personen, wat de gevolgen zijn indien een tussenkomende partij de overeenkomst weigert te ondertekenen, indien de onderaannemers rechtstreeks aansprakelijk zijn ten aanzien van de aanbestedende overheid in geval van niet-uitvoering van de verplichtingen die de overeenkomst hen oplegt, met name in geval van niet-naleving van de uitvoeringstermijn betreffende het gedeelte van de werken dat ze moeten uitvoeren en indien deze onderaannemers rechtstreeks financiële of andere compensaties kunnen eisen van de aanbestedende overheid in ruil voor de hen opgelegde preventiemaatregelen. Een en ander betekent dat de oplossing van, het systeem van het veiligheids- en gezondheidsplan, dat deel uitmaakt van het bestek en eenzijdig is opgelegd aan de begunstigde en diens onderaannemers, veel eenvoudiger is dan het systeem van de multilaterale overeenkomst die wordt gesloten na de gunning van de opdracht. Aangezien het in artikel 29 omschreven systeem van de overeenkomst bedoeld is als vereenvoudiging voor de kleine bouwplaatsen die weinig risico's inhouden, is er op het eerste gezicht niets dat de aanbestedende overheid, als zij dit wenst, ervan weerhoudt om af te zien van deze vereenvoudiging en gebruik te maken van het systeem van het VGP dat deel uitmaakt van het bestek, zoals zij verplicht is te doen voor de meer belangrijke werven of voor die met grotere risico's.

De tekst van artikel 29 van het koninklijk besluit van 25 januari 2001, zoals gewijzigd door het besluit van 19 januari 2005, laat dit evenwel niet toe.

Daarom is ervoor geopteerd om artikel 29 aan te vullen door uitdrukkelijk te bepalen dat, indien de opdrachtgever een aanbestedende overheid is, zij, voor wat de kleine werven betreft, de keuze heeft tussen het opstellen van een veiligheids- en gezondheidsplan of het sluiten van de voormelde overeenkomst.

Art. 159. Dit artikel wijzigt artikel 30 van het koninklijk besluit van 25 januari 2001, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 19 januari 2005, dat bepaalt dat de aanbestedende overheid ervoor moet zorgen dat het veiligheids- en gezondheidsplan wordt opgenomen in de opdrachtdocumenten en dat, « opdat de maatregelen vastgesteld in het VGP daadwerkelijk zouden kunnen toegepast worden bij de uitvoering van de werken », de inschrijvers de volgende informatie bij hun offerte voegen :

1° « een document dat verwijst naar het veiligheids- en gezondheidsplan en waarin zij (de

inschrijvers) beschrijven op welke wijze zij het bouwwerk zullen uitvoeren om rekening te houden met dit veiligheids- en gezondheidsplan »;

2° « een afzonderlijke prijsberekening in verband met de door het veiligheids- en gezondheidsplan bepaalde preventiemaatregelen en -middelen, inbegrepen de buitengewone individuele beschermingsmaatregelen en -middelen ».

Krachtens de artikelen 4sexies, 5°, en 11, 4°, van het koninklijk besluit van 25 januari 2001, is de coördinator-ontwerp ermee belast de opdrachtgever te adviseren « inzake de overeenstemming van het document gevoegd bij de offertes, bedoeld in artikel 30, tweede lid, 1°, met het veiligheids- en gezondheidsplan » en hem in kennis te stellen van de eventuele niet-conformiteiten.

In de praktijk is het mogelijk dat het bestek of het veiligheids- en gezondheidsplan voldoende nauwkeurig beschrijven op welke wijze het bouwwerk moet worden uitgevoerd, zodat het geen zin heeft de inschrijvers te verplichten om bij hun offerte het document te voegen als bedoeld in artikel 30, 1°. Ook kan het zijn dat er slechts één manier is om het bouwwerk uit te voeren, zodat de opvraging van dat document in feite onnodig is. Een andere mogelijkheid is dat de juiste plaats, omvang en aard van de werken niet gekend zijn in het stadium van de gunning van de opdracht - zoals, bijvoorbeeld, in het geval van een onderhoudsopdracht waarbij de uit te voeren prestaties het voorwerp uitmaken van afzonderlijke gefractioneerde bestellingen, die de plaats en precieze aard van de uit te voeren werken vermelden -, zodat het weinig zin heeft om de inschrijvers, in het stadium van de gunning van de opdracht, een beschrijving te vragen van de wijze waarop zij het bouwwerk zullen uitvoeren om rekening te houden met het veiligheids- en gezondheidsplan. Wanneer gevraagd wordt een document bij een offerte te voegen, rijst, in het kader van overheidsopdrachten, evenwel een delicaat probleem bij de beoordeling van de regelmatigheid van de offerte die niet voldoet aan deze formaliteit. De beslissingen ter zake geven vaak aanleiding tot betwistingen. Bijgevolg verdient het aanbeveling geen documenten te eisen die niet echt noodzakelijk zijn.

Een ander probleem heeft betrekking op de inhoud van het document als bedoeld in artikel 30, 1°, van dat de inschrijvers bij hun offerte moeten voegen. In de praktijk blijken de documenten die de inschrijvers bij hun offerte voegen niet altijd even nauwkeurig.

Dit ontwerp wijzigt daarom artikel 30 van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 door de opvraging van het in punt 1° van dit artikel bedoelde document facultatief te maken.

Zodoende dient dit document enkel aan de inschrijvers te worden gevraagd indien de coördinator-ontwerp meent dat nauwkeurige informatie vereist is over de wijze waarop de inschrijvers de werken of sommige gedeelten ervan willen uitvoeren. Bovendien dient de coördinator-ontwerp te preciseren voor welke elementen hij deze informatie wenst teneinde van de inschrijvers nuttige en duidelijke informatie te bekomen.

Dezelfde overweging geldt ook voor het in artikel 30, 2°, bedoelde document, namelijk de afzonderlijke prijsberekening voor de door het veiligheids- en gezondheidsplan bepaalde preventiemaatregelen en -middelen. De opvraging van deze prijsberekening kan zinloos zijn, met name wanneer het VGP enkel zeer algemene preventiemaatregelen en -middelen vermeldt, of wanneer de bij het bestek gevoegde samenvattende opmeting specifieke posten bevat voor deze maatregelen of middelen, of wanneer, bij een bestellingsopdracht, de plaats en precieze aard van de uit te voeren werken, en dus van de toe te passen preventiemaatregelen of -middelen, niet gekend zijn bij de gunning maar pas bij het plaatsen van elke bestelling. Ook de door de inschrijvers overgemaakte prijsberekeningen zijn in de praktijk niet altijd even precies.

Bijgevolg dient voor de afzonderlijke prijsberekening als bedoeld in artikel 30, 2°, de coördinator-ontwerp te kunnen nagaan of het nuttig is die aan de inschrijvers te vragen en, in voorkomend geval, dient hij de elementen te preciseren waarvoor hij die prijsberekening nodig heeft

ADVIES 48.803/1 VAN 2 DECEMBER 2010 VAN DE AFDELING WETGEVING VAN DE RAAD VAN STATE

Artikel 159

1. In het verslag aan de Koning wordt vermeld dat artikel 159 van het ontwerp « de bepalingen bevat van artikel 138 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 ». Artikel 159 van het ontwerp heeft evenwel een beperktere draagwijdte dan artikel 138 van het voornoemde koninklijk besluit. Artikel 159 van het ontwerp beoogt immers, in tegenstelling tot artikel 138 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996, enkel gegevens « met betrekking tot gegunde opdrachten, die onder de toepassing van de wet en dit besluit vallen ». Hierover ondervraagd, verklaarde de gemachtigde :

« Het gaat inderdaad om een weloverwogen beperking. Bij de opstelling van het ontwerp is

immers geoordeeld dat men inzake de statistische verplichtingen niet verder dient te gaan dan wat de Europese richtlijnen terzake opleggen. Dat dit onder de huidige reglementering anders is, is mede te verklaren doordat voorheen het Nationaal Instituut voor de Statistiek instond voor het verzamelen van de statistische gegevens inzake overheidsopdrachten, en de opdrachten van voornoemd Instituut in dat verband iets ruimer waren opgevat ».

Eveneens nieuw in vergelijking met het bepaalde in artikel 138 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 is dat de nadere regels in verband met de mededeling van gegevens worden vastgesteld « in overleg met de gewestelijke overheden ». Dergelijk overleg is niet voorgeschreven in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, noch in enige andere tekst. Er valt niet direct in te zien waarom de stellers van het ontwerp menen dergelijke overlegverplichting in artikel 159 van het ontwerp te moeten inschrijven. Uit wat voorafgaat volgt dat het verslag aan de Koning best wordt aangepast door erin de verschilpunten aan te geven tussen artikel 159 van het ontwerp en artikel 138 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 en tevens de redenen voor die verschillen te verduidelijken.

2. De zinsnede « en met eerbiediging van artikel 11 van de wet » is overbodig in de mate zij een reeds krachtens de wet toepasselijke verplichting of toepasselijk verbod in herinnering brengt. Daarenboven staat het niet aan de Koning om het toepassingsgebied van artikel 11 van de wet uit te breiden, mocht dat al de bedoeling of het geval zijn. De betrokken zinsnede wordt derhalve beter weggelaten.

Praktijk : Concreet: niet opvragen indien niet gemotiveerd

Indien de veiligheidscoördinator-ontwerp niet motiveert waarom het document en de prijsberekening moeten worden opgevraagd, moet de aanbestedende overheid deze documenten niet opvragen. De aanbestedende overheid kan deze documenten vrijwillig opvragen maar is hiertoe niet verplicht.

De rechtspraak formuleert het als volgt (zie arrest Raad van State van 11 februari 2014): “het voorschrijven van de documenten bedoeld in artikel 30 in hoofde van de aanbestedende overheid, is, al naar gelang het geval de coördinator de noodzaak daartoe al dan niet expliciteert, hetzij verplicht hetzij facultatief. Het niet voorliggen van een expliciete

verantwoording vanwege de veiligheidscoördinator-ontwerp belet de aanbestedende overheid wettig gezien niet om aan de inschrijvers te vragen om bij hun offerte het document en de afzonderlijke prijsberekening te voegen.”

Uit de praktijk blijkt dan ook dat heel wat aanbestedende overheden standaard in hun bestek deze documenten blijven opvragen en geen gebruik maken van de voorziene afwijking en dit ondanks de soms gebrekkige kwaliteit van de documenten.

RECHTSPRAAK

HET ONTBREKEN VAN PRIJSOPGAVE OF EEN NUL PRIJS VOOR VEILIGHEIDS EN GEZONDHEIDSMaatregelen ,ALS DIT VOORZIEN IS IN HET BESTEK, LEIDT TOT EEN SUBSTANTIEEL ONREGELMATIGE OFFERTE

ARREST RVS nr. 241.584 van 24 mei 2018

Het gegeven dat uit de inschrijving van de verzoekende partij en de door haar bijgevoegde, ingevulde, documenten zou blijken dat zij alle veiligheids- en gezondheidsmaatregelen perfect zou gaan naleven, doet niets af aan het ontbreken van een gedetailleerde prijsberekening voor deze maatregelen.

Voorts doet de keuze in het bestek voor de prijs als enig gunningscriterium, niets af aan de duidelijke en **uitdrukkelijke bepaling dat daarnaast bij de offerte een afzonderlijke prijsberekening van de veiligheids- maatregelen diende te worden gevoegd**. De gedetailleerde prijsberekening voor de veiligheidsmaatregelen betreft een autonoom document op grond waarvan de aanbestedende overheid onderzoekt met welke kost de aannemer tijdens zijn prijscalculatie rekening heeft gehouden voor de veiligheidsmaatregelen en -middelen.

Het ontbreken van een afzonderlijke prijsberekening, vooral het feit dat de verzoekende partij in het geheel geen prijs heeft opgegeven voor de specifieke veiligheidsmaatregelen, leidt er toe dat de verwerende partij bij de opening van de offertes geen zicht had op de ernst van de door de verzoekende partij voorgenomen maatregelen inzake het veiligheids- en gezondheidsplan. Deze afzonderlijke kostprijsberekening is immers noodzakelijk om de prijzen van de inschrijvers te kunnen vergelijken en raakt – vermits zij betrekking heeft op de prijs – in beginsel aan essentiële bestekvoorwaarden. Aangezien de verwerende partij aldus geen kennis had van de kosten die de verzoekende partij in rekening brengt voor de

verschillende veiligheidsmaatregelen, tast dit op het eerste gezicht wel degelijk de vergelijkbaarheid van de offertes aan.

De verwerende partij lijkt hier voorts ook terecht te verwijzen naar de omzendbrief van 18 december 2007 'Overheidsopdrachten - Tijdelijke of mobiele bouwplaatsen - Veiligheids- en gezondheidsplan - Praktische richtlijnen met betrekking tot de documenten die in toepassing van artikel 30, tweede lid, van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen bij de offerte moeten worden gevoegd'.

Terecht lijkt de verwerende partij de offerte van de verzoekende partij om die reden substantieel onregelmatig te hebben verklaard. RvS 28 januari 2021, nr. 249.636, Het eerste schorsingsarrest handelde over de verplichtingen uit artikel 30, tweede lid, 2° KB TMB (namelijk de kostprijsberekening op basis van het VGP). De aanbestedende overheid bepaalde in de opdrachtdocumenten expliciet dat de inschrijvers de prijsberekening conform artikel 30, tweede lid, 2° KB TMB op een bijgevoegd invulformulier dienden in te vullen en dat dit per post van het invulformulier diende te gebeuren. Deze afzonderlijke prijsopgave per post werd in de opdrachtdocumenten als belangrijk omschreven. Bovendien werd in het invulformulier uitdrukkelijk gesteld dat elke post moest worden ingevuld, en dat voor een niet-ingevulde lijn de inschrijver een expliciete verantwoording moest toevoegen. De verzoekende partij gaf in het invulformulier bij haar offerte desondanks enkel een totale kostprijs voor alle posten samen en gaf geen afzonderlijke prijs per post. De aanbestedende overheid verklaarde de offerte van de verzoekende partij substantieel onregelmatig en derhalve nietig omdat werd vastgesteld dat in de offerte *“de afzonderlijke prijsberekening, conform art. 30, 2de lid 2° van het KB TMB van 25/01/2001, niet volledig is ingevuld”*.

Hierop vatte de verzoekende partij de Raad van State in een schorsingsprocedure. Zij betoogde dat zij enkel een globale prijs kon opgeven omdat de in te vullen tabel met het oog op de afzonderlijke prijsberekening op geen enkele wijze was afgestemd op het eigenlijke te volgen veiligheids- en gezondheidsplan.

De Raad van State stelde vast dat de verzoekende partij in het invulformulier slechts één globale prijs opgaf, zonder enige uitleg of verduidelijking waarom zij niet in staat zouden zijn geweest om een afzonderlijke prijs in te vullen per post. Door haar kritieken inzake de onduidelijkheid van die posten op het invulformulier, en meer in het bijzonder de niet overeenstemming ervan met de maatregelen opgenomen in het VGP, voor het eerst aan te voeren in een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, gaven de verzoekende partijen volgens de Raad van State geen blijk van de vereiste zorgvuldigheid en diligentie of van het behoorlijk burgerschap die mogen worden verwacht van een partij wanneer zij deelneemt aan een gunningsprocedure. Evenmin gaven zij er blijk van met de vereiste zorgvuldigheid hun offerte te hebben opgesteld en ingediend, door hierin geen enkele verantwoording toe te voegen voor het niet invullen van de afzonderlijke prijsberekening per post, hoewel dit uitdrukkelijk was vereist.

De Raad van State verwierp de vordering.

HET VOLLEDIG ONTBREKEN VAN ESSENTIELE DOCUMENTEN (verplichte bijlage aan het VG plan met betrekking tot cCOVID maatregelen) kunnen niet gelijkgesteld worden met de aanvulling van een document maar mleiden tot SUBSTANTIELE ONREGELMATIGHEID wegens het essentieel karakter van de bijlage

RvS 23 februari 2021, nr. 249.877, NV De Vriese Raf.

Dit tweede arrest handelde over de verplichtingen uit artikel 30, tweede lid, 1° en 2° KB TMB (dus zowel de beschrijving van de uitvoeringswijze als de kostprijsberekening). De opdrachtdocumenten omschreven het geven van het geven van nauwkeurige informatie over de uitvoeringswijze van de werken als “noodzakelijk” opdat de maatregelen bepaald in het veiligheids- en gezondheidsplan daadwerkelijk kunnen worden toegepast. De offerte van de verzoekende partij verwees zowel voor de beschrijving van de uitvoeringswijze als voor de kostprijsberekening naar een bijlage bij de offerte die echter bij vergissing niet werd toegevoegd aan de ingediende offerte. Deze ontbrekende bijlage had betrekking op de veiligheidsmaatregelen ten gevolge van de COVID-19-problematiek.

De aanbestedende overheid verklaarde de offerte van de verzoekende partij substantieel onregelmatig en derhalve nietig omdat werd vastgesteld dat de bijlagen bij de offerte die betrekking hebben op de COVID-19-problematiek van het VGP, ontbraken.

Hierop adieerde de verzoekende partij de Raad van State in een schorsingsprocedure.

De verzoekende partij argumenteerde naar analogie met de arresten nr. 241.265 van 19 april 2018 en nr. 249.082 van 27 november 2020 van de Raad van State dat het ontbreken van de bijlage bij haar offerte slechts een niet-substantiële onregelmatigheid betrof, vatbaar voor regularisatie. Deze twee geciteerde arresten handelden over het verschil tussen enerzijds de mogelijkheid tot regularisatie van een gebrekkig ingediend UEA en anderzijds het verbod op regularisatie van een ontbrekend UEA (en dus in wezen tussen gebrekkig indienen en niet-indienen).

De Raad van State oordeelde dat deze twee voormelde arresten nr. 241.265 en nr. 249.082 geen toepassing vonden in de voorliggende kwestie, omdat er in het voorliggende geschil geen sprake was van een gebrekkig ingediend document maar slechts van het volledig ontbreken van de documenten betreffende de COVID-19-problematiek van het VGP. Het argument van verzoekende partij dat zij in de praktijk alle veiligheidsmaatregelen zou toepassen deed hier volgens de Raad geen afbreuk aan. Evenmin volgde de Raad het argument van verzoekende partij dat het door haar gehanteerde percentage van de eenheidsprijzen voor de betreffende veiligheidsmaatregelen een onveranderlijk en voor de aanbestedende overheid gekend gegeven uitmaakte. Dit laatste werd immers tegengesproken door de bestekseis om een en ander nauwkeurig toe te lichten.

De Raad van State verwierp de vordering.

HET ONTBREKEN VAN DE VEREISTE BIJLAGEN AAN HET VG PLAN kunnen ook bij een overheisopdracht diensten leiden toteen substatiele onregelmatigheid

RvS 30 maart 2021, nr. 250.263, *NV General Industrial Assistance Cataro* en RvS 30 maart 2021, nr. 250.264, *NV General Industrial Assistance Cataro*.

Het derde arrest (waarbij het in beginsel twee afzonderlijke arresten betreft die beide betrekking hebben op quasi identieke opdrachten en op dezelfde verzoekende partij en dus op het vlak van de rechtsvraag en beoordeling van de verplichtingen inzake het VGP identiek zijn) betreft een situatie waarbij er in een overheidsopdracht voor diensten toch toepassing werd gemaakt van de verplichtingen uit artikel 30, tweede lid, 1° en 2° KB TMB. Volgens de besteksbepalingen van de betreffende opdracht was het bijvoegen van deze documenten essentieel voor de beoordeling van de offertes van de inschrijvers.

De verzoekende partij voegde bij haar offerte noch enige beschrijving van de uitvoeringswijze noch enige kostprijsberekening toe zoals deze voortvloeien uit artikel 30, tweede lid, 1° en 2° KB TMB. De aanbestedende overheid verklaarde de offerte van de verzoekende partij substantieel onregelmatig en derhalve nietig omdat werd vastgesteld dat de gevraagde bijlagen inzake het VGP ontbraken.

De verzoekende partij vatte de Raad van State in een schorsingsprocedure met als eerste middel dat het KB TMP slechts toepassing vindt op overheidsopdrachten voor werken en dat derhalve de eis om een beschrijving van de uitvoeringswijze en een kostprijsberekening conform artikel 30, tweede lid, 1° en 2° KB TMB toe te voegen in een overheidsopdracht voor diensten, onwettig zou zijn.

De Raad van State oordeelde evenwel dat het bestek op zich niet voorschreef dat het KB TMB van toepassing zou zijn op overheidsopdrachten voor diensten. Het leek daarentegen wel te bepalen dat de inschrijvers bij hun offerte een document en een afzonderlijke prijsberekening dienden toe te voegen zoals bedoeld in artikel 30, tweede lid, 1° en 2° KB TMB. Uit de opdrachtdocumenten bleek dus dat het opnemen van de verplichtingen inzake veiligheid en gezondheid een bewuste keuze was van de verwerende partij. De verzoekende partij toonde volgens de Raad niet aan welke wettelijke of reglementaire bepaling aan de aanbestedende overheid zou verbieden om dergelijke besteksvereiste op te nemen. Dit eerste middel werd door de Raad afgewezen als niet ernstig.

Een tweede middel van de verzoekende partij was dat het VGP zoals dit werd gevoegd bij de opdrachtdocumenten (en waarop de inschrijvers hun prijsberekening dienden te baseren), onvolledig dan wel onjuist was. Bepaalde delen van het VGP ontbraken inderdaad, zoals ontwerpplannen en een omschrijving van kritieke bouwfasen. Ook verwees het VGP naar een gebouw en naar de architect en bevatte het verwijzingen naar bepaalde werken die niet inbegrepen waren in de voorliggende opdracht (voor diensten). Hierdoor was het invullen en indienen van deze documenten volgens de verzoekende partij niet mogelijk.

De Raad van State meende over dit argument dat de verzoekende partij niet aangaf welke informatie in het VGP ontbrak die haar in staat zou hebben gesteld aan de hand hiervan de wijze van uitvoering te bespreken en de afzonderlijke kostenberekening op te stellen. Ook las de Raad van State in het bestek dat de inschrijver ervoor kan opteren om posten niet in te vullen mits hij hiervoor een “expliciete verantwoording” gaf, terwijl de verzoekende partij geen gebruik maakte van deze mogelijkheid (wat overeenkomst met de beoordeling door de Raad in het arrest RvS 28 januari 2021, nr. 249.636, *NV Aannemingsbedrijf Aertssen e.a.*). Hierdoor zou volgens de Raad van State ook dit middel ernst missen.

De Raad van State verwierp de vordering.

RECHTSPRAAK

1. MEDEDINGINGSPROCEDURE MET ONDERHANDELINGEN: VERPLICHTE SPECIFIEKE VERANTWOORDING VAN DE PROCEDURE EN RAPPORTERING OVER HERT VERLOOP;

ARREST RvS nr. 251.423 van 6 september 2021 in de zaak A. 234.339/XII-9122

De verwerende partij heeft gekozen voor de mededingings- procedure met onderhandeling. In de selectieleidraad en in het bestek wordt hierbij verwezen naar artikel 38, § 1, 1°, c), van de overheidsopdrachtenwet. In die bepaling is er sprake van “specifieke omstandigheden die verband houden met de aard, de complexiteit of de juridische en financiële voorwaarden of wegens de daaraan verbonden risico’s”. Deze bepaling lijkt niet nader te worden toegelicht in een beslissing van de verwerende partij – althans het administratief dossier bevat hier geen spoor van – waarbij haar plaatsingskeuze nader wordt gemotiveerd, beslissing waartoe zij nochtans lijkt te worden genoopt op grond van artikel 4, eerste lid, 2°, van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies’. Uit dergelijke beslissing dient te blijken wat de werkelijke en concrete beweegredenen zijn om voor deze plaatsingswijze te kiezen.

Het verloop van de door de verwerende partij gekozen plaatsingswijze wordt nader toegelicht in de selectieleidraad. De geselecteerde kandidaten ontvangen het bestek en worden uitgenodigd om een offerte in te dienen. Alsdan lijken onderhandelingen gepland en kan een BAFO worden ingediend. Er wordt in de opdrachtdocumenten echter niet nader gespecificeerd waarover de onderhandelingen mogen worden gevoerd of op welke wijze.

In de feiten lijkt ook de snelle afhandeling van de procedure opvallend. Tussen de aankondiging van de opdracht en het gunningsverslag dat de enige motivering vormt voor de bestreden beslissing, zijn er iets meer dan drie maanden verlopen.

Bij een onderhandelingsprocedure lijken in de meeste gevallen de onderhandelingen zelf van cruciaal belang en maken ze er de flexibiliteit van uit. Op grond van die onderhandelingen stelt de inschrijver zijn BAFO op. Het lijkt daarom van uitermate cruciaal belang dat een aanbestedende overheid een(schriftelijke en controleerbare) neerslag (bijvoorbeeld een logboek) bijhoudt van deze onderhandelingen zodat bijvoorbeeld in het geval van een geschil de procespartijen en de rechter in staat zijn zich een voorstelling te maken van de onderhandelingen onder meer in het licht van de beginselen van gelijkheid en transparantie. Op die manier worden ook de wijzigingen aan de offertes naar de BAFO's toe meer begrijpelijk en controleerbaar of worden uiteenlopende versies over de wijze hoe de BAFO moet worden opgesteld, vermeden. Te dezen is er in het administratief dossier geen document terug te vinden die de neerslag van de onderhandelingen bevat niettegenstaande, zo lijkt, de verwerende partij deze plaatsingswijze precies heeft verkozen omwille van de complexiteit van haar behoefte.

Overigens mag hier ook worden opgemerkt dat de marge om het bestek eventueel “bij te sturen” bij de onderhandelingen al helemaal klein lijkt wanneer over dergelijke marge in de selectieleidraad of het bestek niets is opgenomen, zoals het geval is.

De verwerende partij had met de door haar gekozen plaatsingswijze de wettelijke grenzen van de onderhandelingsruimte moeten opzoeken om te pogen de inschrijvers op een transparante wijze te leiden tot met elkaar vergelijkbare offertes. Vraag is overigens of de wettelijke ruimte hiervoor voldoende flexibel is. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat, zoals reeds opgemerkt, er geen neerslag van de onderhandelingen, opgesteld tijdens die onderhandelingen, terug te vinden is in het administratief dossier.

REGELGEVING

ELEKTRONISCHE RECHTSINGANG VIA e-Deposit

29 SEPTEMBER 2021. - Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 juni 2016 houdende de elektronische communicatie overeenkomstig artikel 32ter van het Gerechtelijk Wetboek

VERSLAG AAN DE KONING

Deze tekst beoogt de bestendiging van de bepaling met betrekking tot de mogelijkheid om elke akte van rechtsingang of van voorziening en elk verzoekschrift of verzoek aan de rechter, en de bijlagen daarvan, bij de griffie van een gerecht neer te leggen via het informaticasysteem van Justitie e-Deposit, die werd ingevoerd bij de wet van 20 mei 2020 houdende diverse bepalingen inzake justitie in het kader van de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19.

Voorheen was de neerlegging via e-Deposit juridisch gezien slechts mogelijk in reeds bestaande zaken. Die beperking werd opgeheven bij aanvang van de COVID-19-pandemie, wat aanleiding heeft gegeven tot de tijdelijke maatregel. Tijdens de pandemie kon elke akte van rechtsingang in burgerlijke zaken aldus worden neergelegd via e-Deposit.

Andere aanpassingen aan het platform e-Deposit door de stafdienst ICT van de FOD Justitie zullen het mogelijk maken om de huidige werkwijze die een zware werklust voor de griffies met zich meebrengt en veel arbeid vereist te vervangen door een efficiënte verwerking van de akten van rechtsingang via e-Deposit.

Aangezien de tijdelijke bepaling van de wet van 20 mei 2020 de technische belemmeringen die aan de basis lagen van de oorspronkelijke juridische beperking heeft doen wegvallen, kan die worden omgezet in een definitieve maatregel. Daartoe moet het koninklijk besluit van 16 juni 2016 houdende de elektronische communicatie overeenkomstig artikel 32ter van het Gerechtelijk Wetboek worden gewijzigd teneinde een rechtsgrond te creëren voor de neerlegging van de akten van rechtsingang via e-

Deposit. Die maatregel is een aanvullende en noodzakelijke stap in de informatisering en dematerialisering van de gerechtelijke procedure. Ze houdt een aanzienlijke winst in termen van tijd en middelen in voor Justitie.

Het spreekt voor zich dat deze bepaling enkel van toepassing is in het kader van artikel 32ter van het Gerechtelijk Wetboek en enkel betrekking heeft op akten die het voorwerp uitmaken van neerlegging ter griffie. Zo worden dagvaardingen gedaan bij deurwaardersexploot niet bij de griffie neergelegd, maar worden ze betekend. Ze worden dus niet geraakt door artikel 32ter van het Gerechtelijk Wetboek en a fortiori door dit besluit. De elektronische betekening van dagvaardingen gebeurt conform artikel 32quater/1 van het Gerechtelijk Wetboek.

Toelichting bij de artikelen

Artikel 1.

Dit artikel beoogt een aanpassing van artikel 1 van het koninklijk besluit van 16 juni 2016 om voortaan de neerlegging van elke akte van rechtsingang of van voorziening en van elk verzoekschrift of verzoek aan de rechter, en de bijlagen daarvan, mogelijk te maken. Ten gevolge van het advies 69.567/2 van de Raad van State werd de notie "akte van rechtsingang" vervangen door de opsomming van de verschillende akten van rechtsingang om op precieze wijze te omschrijven welke nieuwe akten van rechtsingang via e-Deposit kunnen worden neergelegd en om de neerlegging ter griffie van het origineel van het exploot van dagvaarding uit te sluiten. Voor meer precisering werden de woorden "verzoek gericht aan de rechter" eveneens vervangen door de woorden "proceshandelingen gericht aan de rechter in de loop van de procedure".

Art. 2.

Dit artikel beoogt een aanpassing van artikel 6 van het koninklijk besluit van 16 juni 2016 om voortaan de neerlegging van verzoekschriften op tegenspraak, gezamenlijke verzoekschriften, verzoekschriften tot hoger beroep, eenzijdige verzoekschriften en proceshandelingen gericht aan de rechter in de loop van de procedure. De woorden "in een bestaande zaak" worden bijgevolg opgeheven.

Art. 3

Dit besluit treedt in werking op 1 oktober 2021, dat wil zeggen de dag waarop artikel 4 van de wet van 20 mei 2020 ophoudt van toepassing te zijn.

29 OKTOBER 2021. - Interpretatieve Wet van artikel 124, § 1, d), van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen waarbij de term grondverschuiving een uitbreiding van interpretatie kent (bodembewegingen tengevolge van droogte)

Artikel 1. Deze interpretatieve wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2. Artikel 124, § 1, d), van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen wordt in die zin uitgelegd dat onder de woorden "een beweging van een belangrijke massa van de bodemlaag, die goederen vernielt of beschadigt, welke geheel of ten dele te wijten is aan een natuurlijk fenomeen anders dan een overstroming of een aardbeving" onder meer moet worden begrepen **een inklinken van een belangrijke massa van de bodemlaag, waardoor goederen worden vernield of beschadigd, dat geheel of ten dele het gevolg is van een langdurige periode van droogte**

10 OKTOBER 2021. - Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 december 2008 tot uitvoering van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 in verband met de onevenredig verzwaarde risico's

Gelet op de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, artikel 49bis, zesde lid, 1°, ingevoegd bij de wet van 30 december 1992, vervangen bij de wet van 13 juli 2006 en gewijzigd bij de wetten van 16 november 2015 en 21 december 2018 en artikel 49bis, zesde lid, 9°, ingevoegd bij de wet van 14 april 2011 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 23 november 2017;

Gelet op het koninklijk besluit van 23 december 2008 tot uitvoering van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 in verband met de onevenredig verzwaarde risico's;

Gelet op het advies van het Beheerscomité voor de arbeidsongevallen van Fedris, gegeven op 21 september 2020;

Gelet op het advies van de inspecteur van Financiën, gegeven op 2 december 2020;

Gelet op de akkoordbevinding van de Staatsecretaris voor Begroting, d.d. 10 augustus 2021;

Gelet op de regelgevingsimpactanalyse, uitgevoerd overeenkomstig de artikelen 6 en 7 van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging;

Gelet op advies 70.149/1 van de Raad van State, gegeven op 4 oktober 2021, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Op de voordracht van de Minister van Sociale Zaken en op het advies van de in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. In artikel 2 van het koninklijk besluit van 23 december 2008 tot uitvoering van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 in verband met de onevenredig verzwaarde risico's, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 25 november 2015 en 23 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid, worden de woorden "minstens driemaal de risico-index van de activiteitensector waartoe de onderneming behoort" vervangen door de woorden "minstens tweemaal de risico-index van de activiteitensector waartoe de onderneming behoort".

2° in het achtste lid, tussen de zin "In 2010 en vanaf 2011 zal dit aantal op respectievelijk 150 en 200 gebracht worden." en de zin "De Minister die bevoegd is voor de Arbeidsongevallen heeft de mogelijkheid om dit aantal, na advies van het beheerscomité voor de arbeidsongevallen, bij een ministerieel besluit genomen vóór 31 mei van het jaar, te wijzigen." wordt de zin "Vanaf 2021 wordt het cijfer van 200 verhoogd met het aantal ondernemingen dat in het jaar voorafgaand aan het betreffende jaar is geselecteerd, maar dat om welke reden dan ook uiteindelijk van de lijst van ondernemingen met een verhoogd risico is geschrapt." ingevoegd.

Art. 2. In artikel 4/1, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 30 november 2011 en gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 23 november 2017 en 19 september 2019, wordt het eerste lid vervangen als volgt :

" De ondernemingen zoals bedoeld in artikel 2, laatste lid, hebben de mogelijkheid om

met een aangetekende brief een gemotiveerd bezwaar aan te tekenen bij het beheerscomité voor de arbeidsongevallen vóór de vervaldag van de betaling van de forfaitaire contributie.

Een bezwaar kan worden ingediend indien :

1° de toestand van verzwaaard risico uit activiteiten voortkomt die verschillen van de activiteiten die door de andere ondernemingen uit de activiteitensector waartoe ze behoren uitgeoefend worden;

2° het risico dat aan de oorsprong lag van deze toestand verdwenen is uit de onderneming op het moment van de notificatie;

3° de onderneming voldoende maatregelen heeft genomen om arbeidsongevallen te voorkomen. Dit bezwaar is ontvankelijk als de onderneming het bewijs levert :

a) van aantoonbare maatregelen inzake ongevallenpreventie de afgelopen 3 jaar;

b) dat de afgelopen drie jaar risicoanalyses en specifieke ongevalsanalyses werden gemaakt in de onderneming en op basis daarvan preventiemaatregelen werden genomen;

c) dat over de maatregelen in a) en b) overlegd werd met het comité voor de preventie en bescherming op het werk of, bij gebrek daaraan, de vakbondsafvaardiging indien aanwezig in de onderneming;

d) dat, indien bij de specifieke ongevalsanalyses onder punt b) vermeld, tekorten in de opleiding werden vastgesteld, opleidingen in dit verband werden georganiseerd, met vermelding van de nominatieve lijst van de deelnemers en de lesgevers en de gedane investeringen;

e) dat eventuele andere investeringen in preventie werden gedaan.

4° de situatie van een verzwaaard risico het gevolg is van een of meer ongevallen waarop het preventiebeleid van de onderneming geen enkele invloed kan hebben aangezien de oorzaak ervan totaal buiten de onderneming ligt en deze laatste over geen enkel middel beschikt om het ongeval te voorkomen. Dit bezwaar is ontvankelijk als de onderneming na herberekening van haar risico-index, met uitsluiting van de ongevallen waarvoor het bezwaar is ingediend, niet meer voldoet aan de criteria voor selectie als verzwaarde risico.

Art. 3. De minister bevoegd voor Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 10 oktober 2021.

VARIA INFO

INDEXCIJFER VAN DE CONSUMPTIEPRIJZEN VAN DE MAAND OKTOBER 2021

Indexcijfer van de consumptieprijsen van de maand oktober 2021

De Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie deelt mee dat het indexcijfer van de consumptieprijsen voor de maand oktober 2021, 114.20 punten bedraagt, tegenover 112.55 punten in september 2021, hetgeen een stijging van 1.65 punt of 1.47 % betekent.

De gezondheidsindex, zoals bedoeld in de wet van 23 april 2015 (Belgisch Staatsblad van 27 april 2015), bedraagt 113.94 punten voor de maand oktober 2021.

De afgevlakte gezondheidsindex zoals bedoeld in de wet van 23 april 2015 (Belgisch Staatsblad van 27 april 2015), bedraagt 110.53 punten voor de maand oktober 2021.

ALLERLAATSTE
EXEMPLAREN

HANDBOEK VLOTTER AFSLUITEN RAAMOVEREENKOMSTEN

U kan het exclusief bij ons bestellen via mail op rudiclaeys@telenet.be

Met opgave van het verzendadres.

Kostprijs 30,00 € verzending inbegrepen te storten op rekening

VOF CARU BE44 7380 3981 1145.

Het handboek in boekvorm bestaat 114 bladzijden en het bijhorende canvas voor een bestek wordt U digitaal overgemaakt op het door U opgegeven mailadres